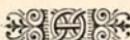

Сладко, мило оръхче,
Какъ си сега братче?
Кой си братя не слуша,
Често зло си паша.

Наистина тази пъсень била весела за червей-
чето, но за оръхчето била като надгробна пъ-
сень. Всъкиго Богъ да пази отъ такъвъ другар-
си животъ.

Искърски проломъ.

Желаяхъ отдавна да видя прочутия *Искърски проломъ* (дефиле). За него бѣхъ чель и слушалъ да се разказватъ чудни работи, че неговите ху-
бости омайвали пѣтника. „Идете вижте, що ни е
надарила природата; не губете врѣме, а се на-
сладете отъ този прѣлестенъ кѫтъ на Бъл-
гария!“ . . . така дума всѣки, който е миналъ
прѣзъ него.

Пѣтувахъ прѣзъ мѣсецъ августъ. Недѣленъ
день бѣ. На Софийската гара имаше много хора.
Всѣки бѣрзаше да си извади билетъ за пѣтуване.

Звѣнецътъ удари и всички пѣтници се ка-
чиха въ трена. Слѣдъ нѣколко минути тренътъ
бавно, бавно изкочи отъ гарата и потегли на
съверъ. Пѣтувахме изъ равното софийско поле.
Чудна гледка се открива отъ срѣдата на това
поле! . . . На югъ величествено се издига Витоша